

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80

En smuk ¹⁰⁴
Bise,
om

Christiania Piger.

Mel. Den tappre Landsoldat.

Jeg sjunge vil engang, Jeg sjunge vil engang,
Om Pigerne en Sang,
Ja om Pigerne en Sang,
Om dem i Christian,
De andre gier jeg han;
Thi her jeg veed de vakreste i hele Norges Land,
Dg her min egen Pige, min tro Veninde boer,
Den bedste Glut jeg kjender, ja paa den vide Jord;
Thi Hurra for min No,
For hende vil jeg do.
Hurra, Hurra, Hurra!

2. Men hvis du have vil, Men hvis du have vil,
En vakker Pigelil,
Ja en vakker Pigelil,
Da reis, ifald du kan,
Her ind til Christian;
Thi her er Piger nok, som ville staa dig an;
Dg hvis du søger Omhed og Trostlids rene Id,
Da finder her dit Hjerte den rette Pigelil;
Thi vil du skal jeg nok,
Opregne dig en Flot;
Dja, oja, oja!

3. Maria er saa om, Maria er saa om,
Det var en yndig Dron,

V box 16:479

Ja det var en yndig Drom,
At hvile ved en Barm,
Som er saa fuld og varm,
At vandre gjennem Livet med hende Arm i Arm;
Det var en herlig Tanke, at aande sidste Suk,
Ved hendes blide Hjerte, hvor var da Døden smuk;
Vi træffes Hisset vel,
Dit da min Ven Farvel.
Dja, oja, oja!

4. Cathrine er saa skjon, Cathrine er saa skjon,
Saa mangen En i Lon,
Ja saa mangen En i Lon,
For hende sukket har,
Men hun er ingen Nar
Bed søde Ord og Smiger hun ei vindes kan, min Faer;
Men elsker du oprigtig, af Hjertets hele Grund,
Da er hun dig hengiven til Livets sidste Stund;
Ja lykkelig er han,
Som hende fængsle kan;
Dja, oja, oja!

5. Men Marens Dine blaa, Men Marens Dine blaa,
Dem kan man ei modstaa,
Nei dem kan man ei modstaa,
Ja det var et Stjernepar,
Hvis Lige man ei har,
De skinne ei om Natten, men dog ved Dagen klar;
Sku ei for dybt i dem, min Ven, thi da er det forbi,
Da taber du din Hjertero, og er ei længer fri;
Ja Ven du vogte maa
Dig for de Dine blaa;
Dja, oja, oja.

6. Men hvis du have vil, Men hvis du have vil,
En munter Pigelil,
Ja en munter Pigelil,
Ja er du Glædens Ven
Dg vil du have En,
Som ret forstaaer at bruge udi Dandsen sine Been;

Da gjør en Tour i Loven en Aftenstund, min Ven,
Dg før Du hjemad vender, dit Hjerte staar i Brand;
Ja for den første Bals,
Dit Hjerte er tilfals;
Dja, oja, oja!

7. En Pige, som er net, En Pige, som er net,
Det er Elisabet,
Ja det er Elisabet,
Det er en Pigelil,
Hvis Pige ei er til,
Et Blik, et Smil af hendes Elskovs søde Ild,
Dg det jeg trygt tør spørge at du gaaer rent fra Sandt
Naar du omslynger Midjen udi en yndig Dands;
Ja i den skjonne Slut,
Du bli'er dødelig stude;
Dja, oja, oja!

8. Et Smil af Ingeborg, Et Smil af Ingeborg,
Forjager al min Sorg,
Ja forjager al min Sorg,
Dg i Lovises Favn
Er Glædens rette Havn,
I hendes Arme glemmes hver Kummer og hvert Savn;
Dg ved Dines Latter og Grethes glade Sang,
Du blev forrykt om bare du horte dem engang;
Dg lille Lenas Blik,
Dig fra Forstanden fik,
Dja, oja, oja!

9. Dg vil du Kjærest ha, Dg vil du Kjærest ha,
I Christiania,
Ja i Christiania;
Da stol kun ikke paa
Hun er saa let at faa,
For Pigerne i Christiania lidt Krus man gjøre maa;
Dg ei med Magt de tages, og ei med Fjas og Tant;
Thi Frierne er mange, som de kan vælge blandt.
Jeg farer ei med Digt,
Jeg har erfaret sligt;
Dja, oja, oja!

10. Jeg gif paa Frieri, Jeg gif paa Frieri,
Udi saa lang en Tid,
Ja udi saa lang en Tid,
Det vared' længe før
Min Dige gav Gehør,
Og før hun lukket op for mig om Aftenen sin Dør;
Men da jeg først var kommen ind til min Skjelm, jojo!
Da slap hun ikke før hun havde lovet mig sin Tro.
Ja trofast elsker hun,
Mig fra den samme Stund;
Dja, oja, oja!

11. Hun er saa tro som Guld, Hun er saa tro som Guld,
Dertil saa elskovsfuld,
Ja dertil saa elskovsfuld.
Hun har en Mund saa sød,
En Kind saa rosenrod,
Et Hjerte som er omt, og som jeg elsker til min Død,
Og hvis min Ven du have dig vil en Hjertenskjer,
Som ligner min Veninde, og tro som hende er,
Da reis ifald du kan,
Her ind til Christian;
Dja, oja, oja!

12. Min Vise den er endt, Min Vise den er endt,
Nu har jeg gjort bekendt,
Ja nu har jeg gjort bekendt,
For hver en Ugersvend,
Hvor han skal drage hen,
Naar han vil ud i Verden for at søge sig en Ven;
Og hvis du ikke finder en No i Christian,
Som dig til Graven trofast og kjærlig følge kan;
Dig spaar jeg vist min Ven,
Du dør som Pebersvend;
Dja, oja, oja!

Paa M. Urdals Forlag,
trykt af J. B. Tøjs.

[Tromsø] u. a.